

पद चाळीसचा गुप्त इतिहास - क्रमांक चौदा

दुसरे हाय — भाग पहिला

Jeff Pippenger

2026-06-05

मागील लेखात आम्ही पाचव्या तुरईची, जी पहिली विपत्ती आहे, भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याशी जुळविली. शेवटच्या तीन तुरयांपैकी पहिली ही शेवटची दाखवते, या दृष्टिकोनातून पाचवी तुरई पहिली म्हणून विचारात घेतल्यास, पहिल्या विपत्तीतील इस्लामची भविष्यसूचक भूमिका प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायातील भूकंपाशी सुसंगत ठरते. सब्बाथ सभेत आम्ही या लेखाविषयी चर्चा केल्यानंतर दुसऱ्या दिवशी मला एका मित्राचा ईमेल आला, आणि माझा मित्रही सहाव्या तुरईची, जी दुसरी विपत्ती आहे, भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याशी जुळविण्याचा प्रयत्न करीत होता. हा एक ग्राह्य दृष्टिकोन आहे, कारण शेवटच्या तीन तुरया या तीन विपत्ती आहेत.

आणि मी पाहिले, आणि स्वर्गाच्या मध्यभागातून उडणारा एक देवदूत ऐकला, जो मोठ्या आवाजाने म्हणत होता, “हाय, हाय, हाय, पृथ्वीवर राहणाऱ्यांवर; कारण त्या उरलेल्या तीन देवदूतांच्या रणशिंंगांच्या इतर नादांमुळे, जे अजून वाजायचे आहेत!” प्रकटीकरण 8:13.

शेवटच्या तीन कर्णनादांचा सात कर्णनादांमध्ये एक स्वतंत्र प्रतीक म्हणून उल्लेख आहे, जसे पहिल्या चारांपासून शेवटच्या तीन मंडळ्या स्वतंत्र आहेत आणि सात मुद्रांमध्ये शेवटच्या तीन मुद्रा स्वतंत्र आहेत. या भविष्यवाणीतील सत्याचा अनेक वर्षांपासून वारंवार विचार केला गेला आहे. पहिला आणि तिसरा धिक्कार यांचा अल्फा आणि ओमेगा या प्रतीकासारखा विचार केल्याने उत्पन्न होणाऱ्या प्रकाशाचा विचार करण्याबरोबरच, आपण या तीन धिक्कारांचा भविष्यवाणीच्या त्रिगुण अनुप्रयोगाच्या रूपातही विचार केला पाहिजे.

भविष्यवाणीच्या त्रिगुण अनुप्रयोगातून हे ओळखले जाते की पहिल्या आणि दुसऱ्या धिक्काराची सर्व भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये तिसऱ्या धिक्कारामध्ये अस्तित्वात असतील. पहिला धिक्कार अरबस्तानातील इस्लाम होता आणि दुसरा धिक्कार तुर्कस्तानातील इस्लाम होता. पहिला धिक्कार मनुष्यांच्या तृतीयांश भागाला “यातना देण्यासाठी” होता आणि दुसरा धिक्कार मनुष्यांच्या तृतीयांश भागाला “मारण्यासाठी” होता.

पहिल्या धिक्काराची यातना

आणि त्यांना असे देण्यात आले की त्यांनी त्यांना ठार मारू नये, तर पाच महिने त्यांना यातना द्याव्यात; आणि त्यांची यातना मनुष्याला विंचू दश करतो तेव्हाच्या यातनेसारखी होती. ... आणि त्यांना विंचूसारख्या शेंपट्या होत्या, आणि त्यांच्या शेंपट्यांत डंख होते; आणि त्यांची मनुष्यांना पाच महिने इजा करण्याची सत्ता होती. प्रकटीकरण 9:5, 10.

दुसऱ्या धिक्काराचा अंत

आणि ते चार देवदूत सोडण्यात आले; जे एका घटकेकरिता, आणि एका दिवसाकरिता, आणि एका महिन्याकरिता, आणि एका वर्षाकरिता मनुष्यांच्या तृतीयांशाचा वध करण्यासाठी सिद्ध केलेले होते. ... या तिघांद्वारे मनुष्यांचा तृतीयांश मारला गेला—त्या अग्नीने, आणि त्या धुराने, आणि त्या गंधकाने, जे त्यांच्या तोंडांतून बाहेर पडत होते. प्रकटीकरण 9:15, 18.

जे दोन-तृतीयांश मनुष्य मारले गेले नव्हते, त्यांनी पश्चात्ताप केला नाही.

आणि या पीडांमुळे जे उरलेले मनुष्य मारले गेले नव्हते, त्यांनी आपल्या हातांच्या कृत्यांचा पश्चात्ताप केला नाही, म्हणजे त्यांनी भुते आणि सोने, चांदी, पितळ, दगड व लाकूड यांच्या मूर्ती यांची उपासना करू नये; ज्या ना पाहू शकतात, ना ऐकू शकतात, ना चालू शकतात; तसेच त्यांनी आपल्या खुनांचा, आपल्या चेटूकविद्येचा, आपल्या व्यभिचाराचा व आपल्या चोऱ्यांचा पश्चात्तापही केला नाही. प्रकटीकरण 9:20, 21.

सात तुताऱ्या सात अंतिम पीडांचे प्रतीक आहेत, आणि वीसाव्या वचनात त्या तुताऱ्यांना पीडा असे म्हटले आहे. संयुक्त संस्थाने हे अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांच्या त्रिविध संघटनेपैकी एक तृतीयांश आहे, आणि रविवारच्या कायद्यात ते सहावे राज्य म्हणून मारले जाते. त्याचा मृत्यू खोट्या उपासनेमुळे घडवून आणला गेला, ज्याचे प्रतीक "त्यांच्या हातांची कृत्ये," "दुष्टात्म्यांची, आणि सोऱ्याच्या, चांदीच्या, पितळाच्या, दगडाच्या व लाकडाच्या मूर्तीची" "उपासना," तसेच "खून," "जादूटोणा," "जारकर्म" आणि "चोरी" यांनी दर्शविले आहे.

खोटी उपासना, ज्याचे प्रतिरूप रविवारची उपासना आहे, हीच ती "कारण" आहे ज्याबद्दल पश्चात्ताप करावयाचा आहे; परंतु त्यांनी पश्चात्ताप केला नाही, म्हणून "परिणाम" म्हणजे इस्लामच्या टोळांनी आणलेली यातना आणि मृत्यू होय. जरी मनुष्यांचा एक तृतीयांश, म्हणजे संयुक्त संस्थाने, रविवारच्या कायद्याच्या वेळी मारला जातो, तरी उरलेले दोन तृतीयांश पश्चात्ताप करीत नाहीत.

शोकघोष आणि देवदूत

पहिला आणि दुसरा हाय मिलराईट इतिहासातील पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांशी अनुरूप आहेत, आणि तो इतिहास एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासात अक्षरशः पुनरावृत्त होतो. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा इतिहास हा तिसऱ्या देवदूताचा इतिहास आहे आणि तो तिसऱ्या हायशी अनुरूप आहे. जसे मिलराईट इतिहासातील मार्गचिन्हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासात पुनरावृत्त होतात, तसेच पहिल्या आणि दुसऱ्या हायची मार्गचिन्हेही तिसऱ्या देवदूताच्या इतिहासात पुनरावृत्त होतील.

"पहिला व दुसरा संदेश 1843 आणि 1844 मध्ये देण्यात आला होता, आणि आपण आता तिसऱ्या संदेशाच्या घोषणेअंतर्गत आहोत; परंतु हे तिन्ही संदेश अद्यापही घोषित केले जाणे आवश्यक आहे. जे सत्याचा शोध घेत आहेत त्यांच्यापर्यंत हे संदेश पुन्हा पोहोचविणे आजही पूर्वीइतकेच अत्यावश्यक आहे. लेखणीने व वाणीने आपण ही घोषणा निनादित करावयाची आहे, त्यांचा क्रम दर्शवित, आणि ज्या भविष्यवाण्या आपल्याला तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशापर्यंत आणतात त्यांचा उपयोग स्पष्ट करीत. पहिला व दुसरा संदेश नसताना तिसरा असू शकत नाही. हे संदेश आपण जगाला प्रकाशनांद्वारे, प्रवचनांद्वारे द्यावयाचे आहेत, भविष्यसूचक इतिहासाच्या धारेत जे झाले आहे आणि जे होणार आहे त्या गोष्टी दाखवून." Selected Messages, book 2, 104.

भविष्यवाणीचे विद्यार्थी म्हणून आमचे कार्य म्हणजे पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांना एकत्र करून तिसऱ्या देवदूताचा संदेश बनवणे. पहिल्या दोन संदेशांशिवाय तिसरा संदेश असू शकत नाही, कारण "पहिला व दुसरा नसताना तिसरा असू शकत नाही." हे 'क्रमाच्या' दृष्टीने सत्य आहे; कारण पहिला व दुसरा नसतील, तर तिसरा प्रत्यक्षात पहिलाच ठरतो. हे 'आशयाच्या' दृष्टीनेही सत्य आहे; कारण पहिल्या व दुसऱ्याची भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये तिसऱ्याची वैशिष्ट्ये ओळखून देतात. गणिती दृष्टीने पहिला व दुसरा नसताना तिसरा नसतो, आणि भविष्यसूचक दृष्टीने, जर पहिल्या व दुसऱ्याचे मार्गचिन्हे वगळली गेली, तर तिसऱ्या देवदूतामध्ये कोणतीही मार्गचिन्हे राहत नाहीत.

"प्रकटीकरण १४ मधील संदेशांना देवाने भविष्यवाणीच्या रेषेत त्यांचे स्थान दिले आहे, आणि त्यांचे कार्य या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या समाप्तीपर्यंत थांबायचे नाही. पहिल्या व दुसऱ्या देवदूताचा संदेश अजूनही या काळासाठी सत्य आहे, आणि त्यानंतर येणाऱ्या या संदेशाबरोबर ते समांतर चालणार आहेत. तिसरा देवदूत आपला इशारा मोठ्या आवाजाने जाहीर करतो. 'या गोष्टींनंतर,' योहान म्हणाला, 'मी स्वर्गातून दुसरा एक देवदूत उतरून येताना पाहिला; त्याच्याकडे मोठा अधिकार होता, आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशमान झाली.' या प्रकाशनात तिन्ही संदेशांचा प्रकाश एकत्रित झालेला आहे." The 1888 Materials, 803, 804.

मिलराइटांच्या चळवळीत “भविष्यवाणीच्या इतिहासाच्या रेषेत भूतकाळी घडून गेलेल्या गोष्टी” आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीत “जे होणार आहे त्या गोष्टी” दाखविणे हे आमचे कार्य आहे.

“प्रभू जगताला त्याच्या अधर्माबद्दल शिक्षा करणार आहे. ज्यांना दिलेला प्रकाश व सत्य त्यांनी नाकारले आहे, त्या धार्मिक संस्थांनाही तो शिक्षा करणार आहे. पहिल्या, दुसऱ्या आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांना एकत्र करणारा महान संदेश जगाला द्यावयाचा आहे. हाच आपल्या कार्याचा मुख्य भार असावा.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, खंड 7, 950.

पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशाचे संयोगीकरण हेच ते आहे ज्यामुळे प्रकटीकरण अठरातील देवदूत खाली उतरल्यानंतर पृथ्वी प्रकाशमान होते. तिने असे म्हटले, “या गोष्टींनंतर, योहान म्हणाला, ‘मी स्वर्गातून आणखी एक देवदूत खाली उतरताना पाहिला; त्याच्याकडे मोठे सामर्थ्य होते, आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशमान झाली.’ या प्रकाशनात, तिन्ही संदेशांचा प्रकाश एकत्रित केला जातो.” “पृथ्वी” “प्रकाशमान” होण्याशी संबंधित हे “प्रकाशन” तेव्हा साध्य होते जेव्हा “तिन्ही संदेशांचा प्रकाश एकत्रित केला जातो.” मिलराइट इतिहासाला एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासाशी दोन समांतर रेषांमध्ये आणून, ओळीवर ओळ ठेवत, त्या तिन्ही संदेशांचे संयोगीकरण करण्याचे कार्य तीन शापांच्या बाबतीतही पूर्ण केले जाणे आवश्यक आहे.

दुसऱ्या देवदूताने घोषित केलेला बाबेलाचा पाडाव हा पहिल्या देवदूताच्या संदेशापासून वेगळा करता येत नाही. पहिल्या देवदूताच्या संदेशाने 1843 मध्ये ख्रिस्ताचे दुसरे आगमन निश्चित केले होते, आणि जेव्हा तो संदेश निष्फळ ठरला, तेव्हा त्या संदेशाच्या परिणामस्वरूप प्रोटेस्टंट मंडळ्यांचा पाडाव झाला. तो परिणाम म्हणजे दुसरा देवदूत होता; आणि कारण म्हणजे पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचे अपयश होय. जर पहिला देवदूत नसता, तर दुसऱ्या देवदूताने घोषित केल्याप्रमाणे बाबेलाचा पाडावही झाला नसता. कारण आणि परिणाम यांना एकत्र बांधणारा घटक म्हणजे “काळ” हा होता. तो “काळ” (1843) प्रत्यक्षात आला नाही, आणि त्या अपयशाने “परिणाम” उत्पन्न केला. “कारण” हे त्या चुकीत होते की मिलरने ज्या तीन भविष्यवाण्या सुमारे 1843 मध्ये संपतील असा अयोग्य निष्कर्ष काढला होता, त्यांची अशी ओळख पटविली गेली. 1335, 2300, आणि 2520 वर्षांच्या त्या तीन भविष्यवाण्या 1843 मध्ये ख्रिस्त मेघांवर येऊन समाप्त होतील, असे मिलरने मानले होते. मिलरने अयोग्य रीतीने समजलेल्या त्या समयविषयक भविष्यवाण्या निष्फळ ठरल्यावर, प्रोटेस्टंटाना पहिल्या देवदूताचा संदेश नाकारण्याचे कारण मिळाले, आणि दुसरा देवदूत आला. पहिला देवदूत हे “कारण” होते, आणि दुसरा हा “परिणाम” होता.

पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांना वेगळे करता येत नाही, कारण ते भविष्यवाणीतील काळाद्वारे भविष्यसूचक रीतीने परस्परांशी जोडलेले आहेत. पहिला व दुसरा हाहीही “काळा” द्वारे भविष्यसूचक रीतीने जोडलेले आहेत. पहिल्या हायच्या क्लेशाच्या एकशे पन्नास वर्षांची ओळख करून देणारी काळविषयक भविष्यवाणी ज्या ठिकाणी अचूक समाप्त होते, त्याच ठिकाणी मारक ठरणाऱ्या दुसऱ्या हायच्या तीनशे एक्याणव वर्षे व पंधरा दिवसांच्या काळविषयक भविष्यवाणीचा आरंभ होतो. काळविषयक भविष्यवाणी पहिला व दुसरा हाय यांना, तसेच पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांनाही, परस्परांशी जोडते.

पहिल्या आणि दुसऱ्या हायांच्या समयभविष्यवाण्यांच्या पूर्ततेमुळे पहिल्या देवदूताचा संदेश सामर्थ्यवान झाला आणि प्रकटीकरण दहा मधील देवदूत आपल्या तेजाने जगाला प्रकाशित करण्यासाठी खाली आला. पहिल्या देवदूताविषयी बोलताना, सिस्टर व्हाईट यांनी नोंद केले की तिला “सांगण्यात आले की त्याचे कार्य आपल्या तेजाने पृथ्वीला प्रकाशित करणे आणि देवाच्या येऊ घातलेल्या क्रोधाविषयी मनुष्याला इशारा देणे हे होते.” हेच प्रकटीकरण अठरा मधील तिसऱ्या देवदूताचे तंतोतंत कार्य आहे.

“तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या घोषणेत जो देवदूत एकरूप होतो, तो आपल्या तेजाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशमय करणार आहे. येथे जगभर पसरलेल्या व्यापकतेचे आणि अभूतपूर्व सामर्थ्याचे कार्य भाकीत केले आहे. १८४०-४४ मधील आगमन-चळवळ ही देवाच्या सामर्थ्याची एक गौरवशाली प्रकटता होती; पहिल्या देवदूताचा संदेश जगातील प्रत्येक मिशनरी केंद्रापर्यंत पोहोचविण्यात आला होता, आणि काही देशांत सोळाव्या शतकातील

धर्मसुधारणेपासून कोणत्याही भूमीत पाहावयास मिळाला नाही इतका महान धार्मिक जागर निर्माण झाला होता; परंतु तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम इशान्याखाली होणाऱ्या सामर्थ्यशाली चळवळीपुढे हे सर्व मागे पडणार आहे.”

“हे कार्य पेंटेकोस्ताच्या दिवसातील कार्यासारखेच असेल. सुवार्तेच्या आरंभी पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावात जसा ‘पहिला पाऊस’ देण्यात आला, जेणेकरून त्या अमूल्य बियाण्याचा उगव होईल, तसेच तिच्या समाप्तीच्या वेळी पिकाच्या परिपक्वतेसाठी ‘उत्तरकाळचा पाऊस’ देण्यात येईल. ‘मग आपण जाणू, जर आपण परमेश्वरास जाणून घेण्याचा पाठपुरावा केला तर; त्याचे प्रकट होणे प्रभातकाळाप्रमाणे सिद्ध आहे; आणि तो पृथ्वीवर पडणाऱ्या पावसाप्रमाणे, म्हणजे उत्तरकाळच्या व पहिल्या पावसाप्रमाणे, आमच्याकडे येईल.’ होशेय 6:3. ‘म्हणून हे सियोनच्या लेकरांनो, आनंद करा आणि तुमचा देव परमेश्वर याच्यामध्ये हर्ष करा; कारण त्याने तुम्हांला योग्य प्रमाणात पहिला पाऊस दिला आहे, आणि तो तुम्हांकरिता पाऊस, म्हणजे पहिला पाऊस व उत्तरकाळचा पाऊस, पाडील.’ योएल 2:23. ‘शेवटच्या दिवसांत, देव म्हणतो, मी माझ्या आत्म्यापासून सर्व देहावर ओतीन.’ ‘आणि असे होईल की, जो कोणी परमेश्वराच्या नावाचा धावा करील त्याचा उद्धार होईल.’ प्रेषितांची कृत्ये 2:17, 21.”

“सुवार्तेचे महान कार्य त्याच्या प्रारंभी ज्या प्रकारे देवाच्या सामर्थ्याचे प्रकटीकरण झाले त्यापेक्षा कमी प्रकटीकरणाने समाप्त होणार नाही. सुवार्तेच्या प्रारंभी पूर्ववर्षावाच्या ओतप्रोत वर्षावात ज्या भविष्यवाण्या पूर्ण झाल्या, त्याच तिच्या समाप्तीच्या वेळी उत्तरवर्षावात पुन्हा पूर्ण होणार आहेत. येथे ते ‘शांतीदायक काळ’ आहेत, ज्यांकडे प्रेषित पेत्राने पुढे पाहिले, जेव्हा तो म्हणाला: ‘म्हणून तुम्ही पश्चात्ताप करा आणि वळा, म्हणजे तुमची पापे पुसून टाकली जातील, जेव्हा प्रभूच्या सान्निध्यापासून शांतीदायक काळ येतील; आणि तो येशूला पाठवील.’ प्रेषितांची कृत्ये 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

पहिल्या व दुसऱ्या धिक्काराच्या समयविषयक भविष्यवाण्यांची पूर्तता 1840 मध्ये देवदूताला त्याच्या गौरवाने पृथ्वी प्रकाशमान करण्यासाठी खाली आणणारी ठरली; अशा रीतीने पहिल्या देवदूताचा संदेश सामर्थ्यवान झाला. आणि तिसऱ्या धिक्काराची पूर्तता 9/11 रोजी देवदूताला त्याच्या गौरवाने पृथ्वी प्रकाशमान करण्यासाठी खाली आणणारी ठरली; अशा रीतीने तिसऱ्या देवदूताचा संदेश सामर्थ्यवान झाला. पृथ्वीचे प्रकाशमान होणे हे समांतर अनुप्रयोगात—ओळीवर ओळ—या दोन चळवळींच्या एकत्रीकरणाने साध्य होते. तीन धिक्कारांचा संदेश हाच तीन देवदूतांच्या संदेशाला सामर्थ्य प्रदान करतो. त्या दोन रेषांप्रमाणे एकमेकांत विणल्या गेल्या आहेत; एक आंतरंग आणि दुसरी बहिरंग. तीन देवदूत देवाच्या लोकांच्या कार्याचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि त्यांचे कार्य तीन धिक्कारांच्या पूर्ततेने सामर्थ्यवान होते. बहिरंग म्हणजे इस्लाम व त्याचे भविष्यसूचक कार्य, आणि आंतरंग म्हणजे त्याच्या लोकांतील ख्रिस्त—गौरवाची आशा. या कारणास्तव, शेवटच्या दिवसांत त्याच्या बारा पुत्रांच्या प्रतीकात्मकतेविषयी याकोबाच्या भविष्यवाणीमध्ये यहुदा गाढवाशी बांधलेला आहे.

आणि याकोबाने आपल्या पुत्रांना बोलावून म्हटले, “एकत्र जमत चला, म्हणजे शेवटच्या दिवसांत तुमच्यावर जे काही येणार आहे ते मी तुम्हांला सांगीन. एकत्र जमत चला, आणि ऐका, हे याकोबाचे पुत्रहो; आणि तुमचा पिता इस्राएल याचे वचन कान देऊन ऐका. ... यहुदा, तुझी तुझे भाऊ स्तुती करतील; तुझा हात तुझ्या शत्रूंच्या मानेवर असेल; तुझ्या पित्याची संताने तुझ्यापुढे नतमस्तक होतील. यहुदा सिंहाचे पिल्लू आहे; हे माझ्या पुत्रा, तू भक्ष्यापासून वर आला आहेस; तो खाली वाकला, तो सिंहाप्रमाणे निजला, आणि वृद्ध सिंहाप्रमाणेही; त्याला कोण उठवील? शिलो येईपर्यंत यहुदाकडून राजदंड दूर जाणार नाही, किंवा त्याच्या पायांमधून विधिदाता नाहीसा होणार नाही; आणि लोकांची एकवटणी त्याच्याकडे होईल. तो आपले गाढवाचे पिल्लू द्राक्षवल्लीला बांधतो, आणि आपल्या गाढवीच्या पिल्लाला उत्तम द्राक्षवल्लीला; त्याने आपली वस्त्रे द्राक्षारसात धुतली, आणि आपले कपडे द्राक्षांच्या रक्तात धुतले; त्याचे डोळे द्राक्षारसामुळे लाल असतील, आणि त्याचे दात दुधामुळे शुभ्र असतील.” उत्पत्ति 49:1, 2, 8-12.

ख्रिस्त हा यहुदाच्या वंशातील सिंहा आहे, ज्याने आपली वस्त्रे रक्तात धुतली, आणि जो “निवडक द्राक्षवल्ली” आहे, जी भविष्यसूचक रीतीने “गाढवाच्या पिल्लाशी” बांधलेली आहे. तीन धिक्कारांचा बाह्य संदेश तीन देवदूतांच्या

अंतर्गत संदेशाशी बांधलेला आहे. पहिला व दुसरा देवदूत तिसऱ्या देवदूताच्या समांतर धावतात आणि पहिला व दुसरा धिक्कार तिसऱ्या धिक्काराच्या समांतर धावले पाहिजेत.

किल्ली

रोमन कॅथोलिक धर्माची प्राणघातक जखम लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याने बरी होते, तेव्हा इस्लामचा अंधकार जगावर आणणारी “किल्ली” म्हणजे निनवेची लढाई होय; हा रविवारचा कायदा म्हणजे प्रकटीकरण अकरामधील तो भूकंप होय, ज्यामध्ये तिसरे हाय अचानक येते. तो त्या भूकंपाच्या “घडीत” येतो.

आणि त्याच वेळी मोठा भूकंप झाला, आणि शहराचा दहावा भाग पडला; आणि त्या भूकंपात सात हजार माणसे ठार झाली; आणि उरलेले भयभीत झाले, आणि त्यांनी स्वर्गातील देवाला गौरव दिला. दुसरा हाय निघून गेला आहे; आणि पाहा, तिसरा हाय लवकर येत आहे. प्रकटीकरण ११:१३, १४.

रविवाराचा कायदा जगासाठी पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकाळाची सुरुवात करतो, आणि निनवेची लढाई ही ती किल्ली आहे जी सहाव्या राज्याच्या जिंकण्याची ओळख पटविते, कारण यश्या तेवीसच्या परिपूर्तीत तूरची वेश्या तिची गीते गाऊ लागते तेव्हा तिची आठवण केली जाते. पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा ही अशी परीक्षा आहे ज्याद्वारे मनुष्याचे अनंतकाळचे भविष्य निश्चित केले जाते, आणि ते कृपाकाळ संपण्यापूर्वीच निश्चित केले जाते. मिखाएल उभा राहतो तेव्हा जगासाठी कृपाकाळ संपतो. प्रकटीकरण अध्याय तेरावा, वचन बारा आणि पुढील भागातील जगासाठीच्या पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकाळाचे पूर्वछायाचित्र संयुक्त संस्थानांसाठीच्या पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकाळात दर्शविले आहे.

“धार्मिक स्वातंत्र्याची भूमी असलेली अमेरिका, जेव्हा विवेकबुद्धीवर बळजबरी करून आणि मनुष्यांना खोट्या शब्दाचा मान राखण्यास बाध्य करून पोपसत्तेशी एकरूप होईल, तेव्हा जगातील प्रत्येक देशातील लोक तिच्या उदाहरणाचे अनुसरण करण्यास प्रवृत्त होतील.” Testimonies, volume 6, 18.

संयुक्त संस्थानांतील पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकाळामुळे प्रकटीकरण सातमधील एक लाख चव्वेचाळीस हजार वेगळे केले जातात आणि त्यांच्यावर शिक्का मारला जातो; आणि जगासाठी पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकाळामुळे प्रकटीकरण सातमधील महान बहुसंख्येवर शिक्का मारला जातो.

“परकीय राष्ट्रे संयुक्त संस्थानांच्या उदाहरणाचे अनुसरण करतील. जरी ती पुढाकार घेत असली, तरी तोच संकटकाळ जगाच्या सर्व भागांतील आपल्या लोकांवर येईल.” Testimonies, volume 6, 395.

निनवेच्या युद्धाद्वारे दर्शविलेली किल्ली जगासाठी प्रतिमेच्या परीक्षाकाळाची सुरुवात दर्शविते, तर त्याच वेळी ती संयुक्त संस्थानांसाठी प्रतिमेच्या परीक्षाकाळाचा शेवटही दर्शविते. निनवेच्या युद्धाद्वारे दर्शविलेली एक किल्ली अथांग खाई उघडते, जी जगात टोळधाड म्हणून दर्शविलेल्या इस्लामच्या प्रलयकारी पुरास आणते. मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या शेवटी असलेली ती किल्ली, मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या प्रारंभी संयुक्त संस्थानांत हाच तोच खड्डा उघडणाऱ्या किल्लीचे प्रतीकात्मक प्रतिरूप आहे.

संयुक्त संस्थानांतील किल्लीचा उल्लेख लेवीयविधी तेवीस मध्ये तुऱ्यांच्या सणाच्या रूपाने करण्यात आला आहे, जेव्हा मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या घोषणेच्या प्रारंभी गाढव सोडले जाते. नॅशव्हिलवरील अग्निगोळे येतात तेव्हा ती किल्ली वळविली जाते. तुऱ्यांचा सण, आणि इस्लाम सोडला जातो तेव्हा नॅशव्हिलवरील आक्रमण, हे रविवारच्या कायद्याच्या वेळी निनवेच्या युद्धाचे प्रतिरूप आहे.

रविवारचा कायदा हा “मध्यरात्रीच्या” हाक देण्याच्या घोषणेचा शेवट आहे; कारण त्या वेळी ती हाक “मोठ्या” हाकेत रूपांतरित होते, आणि त्या कालखंडाचा आरंभ भविष्यवाणीच्या अनिवार्यतेनुसार त्याच्या समाप्तीचे निदर्शन घडविणारा असला पाहिजे. पहिल्या धिक्कारात इस्लामने रोमच्या सैन्यांना छळावयाचे होते; ही सैन्ये संयुक्त संस्थानांचे प्रतीक आहेत; आणि हा छळ एकशे पन्नास वर्षे चालणार होता. किल्ली (निनवेची लढाई) “मध्यरात्रीच्या”

हाकेच्या घोषणेचा आरंभ दर्शविते, जसा तुर्याचा सणही दर्शवितो. लेवीयविधी तेवीसमध्ये तुर्याच्या सण आणि पेंटेकोस्ट यांच्यामध्ये पंधरा दिवस आहेत; आणि पेंटेकोस्ट हाच तंबूचा सणही आहे. संयुक्त संस्थानांतील पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकालातील ते पंधरा दिवस पहिल्या धिक्कारातील एकशे पन्नास वर्षांच्या छळाशी अनुरूप आहेत. पंधरा हे एकशे पन्नासचे दशांश आहे.

ते पंधरा दिवस (एकशे पन्नास वर्षे) त्या वेळी समाप्त होतात, जेव्हा तीनशे एक्याणव वर्षे व पंधरा दिवस आरंभ होतात. २२ ऑक्टोबर, १८४४ पासून भविष्यसूचक काळ यापुढे लागू राहत नाही; म्हणून यातनेची ती एकशे पन्नास वर्षे ही लेवीय २३ मधील त्या पंधरा दिवसांचे प्रतीक आहेत, जे तुर्याच्या सणाने सुरू होतात; त्यानंतर पाच दिवसांनी ध्वजाच्या आरोहणाने, त्यानंतर आणखी पाच दिवसांनी प्रायश्चित्तदिनाच्या न्यायाने, आणि त्यानंतर आणखी पाच दिवसांनी पेंटेकोस्टच्या ओतप्रोत वर्षावाने.

तेथे “मनुष्यांच्या तिसऱ्या भागाचा वध करण्यासाठी ठरविलेला तास, आणि दिवस, आणि महिना, आणि वर्ष” आरंभ होतो. “तास” हा त्या महान भूकंपाचा तास आहे, जो रविवारचा कायदा आहे. “दिवस” हा परमेश्वराच्या प्रतिफळाचा दिवस आहे, जेव्हा लाओदिकीय स्थितीतील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी प्रभूच्या मुखातून बाहेर टाकली जाते.

कारण ते विचारशून्य राष्ट्र आहेत; आणि त्यांच्यामध्ये काहीही समज नाही. अहो, ते शहाणे असते, हे त्यांनी समजून घेतले असते, आणि आपल्या शेवटाचा विचार केला असता! एक जण हजारांचा पाठलाग कसा करू शकेल, आणि दोघे दहा हजारांना पळवून कसे लावू शकतील, जर त्यांच्या खडकाने त्यांना विकले नसते, आणि परमेश्वराने त्यांना बंदिस्त केले नसते? कारण त्यांचा खडक आमच्या खडकासारखा नाही; आमचे शत्रू स्वतःच याचे न्यायाधीश आहेत. कारण त्यांची द्राक्षवेळ सदोमच्या द्राक्षवेळीची आहे, आणि गमोन्याच्या शेतांची आहे; त्यांची द्राक्षे पित्ताची द्राक्षे आहेत, त्यांचे घड कडू आहेत. त्यांचा द्राक्षारस अजगरांचे विष आहे, आणि नागांचे निर्दयी विष आहे. हे माझ्याजवळ साठवून ठेवलेले नाही काय, आणि माझ्या खजिन्यांमध्ये मुद्रांकित करून ठेवलेले नाही काय? सूड आणि प्रतिफळ माझे आहे; योग्य वेळी त्यांचा पाय घसरेल; कारण त्यांच्या आपत्तीचा दिवस जवळ आला आहे, आणि त्यांच्यावर येणाऱ्या गोष्टी घाई करित आहेत. कारण परमेश्वर आपल्या लोकांचा न्याय करील, आणि आपल्या सेवकांसाठी स्वतःला समजावील, जेव्हा तो पाहील की त्यांची शक्ती नाहीशी झाली आहे, आणि कोणीही बंदिस्त किंवा उरलेला नाही. मग तो म्हणेल, त्यांचे देव कोठे आहेत, तो खडक कोठे आहे ज्याच्यावर त्यांनी भरोसा ठेवला? अनुवाद 32:28-37.

भूकंपाचा “तास” हा “त्यांच्या आपत्तीचा दिवस” आहे. उत्तरकाळी वाढविलेल्या ज्ञानाची समज ज्यांना नाही, अशा अॅडव्हेंटिझममधील लोकांवरील हा न्याय आहे. त्यांनी आपले घर उभारण्यासाठी एक खोटा खडक निवडला, आणि प्रत्यक्षात त्यांचा खडक वाळूच होता.

“इशारा देण्यात आला आहे: 1842, 1843, आणि 1844 मध्ये संदेश आला तेव्हापासून ज्या विश्वासाच्या पायावर आपण बांधणी करित आलो आहोत, तो पाया अस्थिर करणारी कोणतीही गोष्ट आत येऊ दिली जाऊ नये. मी या संदेशात होते, आणि तेव्हापासून आजपर्यंत देवाने आम्हाला जो प्रकाश दिला आहे त्याच्याशी सत्यनिष्ठ राहून मी जगासमोर उभी आहे. ज्या व्यासपीठावर आपले पाय ठेवले गेले, तेथून पाय काढून घेण्याचा आमचा विचार नाही; कारण दिवसेंदिवस आम्ही प्रभूचा शोध उत्कट प्रार्थनेने घेत राहिलो, प्रकाशाची याचना करित राहिलो. तुम्हाला वाटते काय की देवाने मला जो प्रकाश दिला आहे तो मी सोडून देऊ शकेन? तो युगानुयुगांचा खडक याप्रमाणे असणार आहे. तो मला दिला गेला तेव्हापासून तो माझे मार्गदर्शन करित आला आहे.” Review and Herald, April 14, 1903.

“महिना” हा पहिला महिना दर्शवितो.

म्हणून, हे सियोनच्या लेकरांनो, आनंद करा, आणि तुमचा देव परमेश्वर याच्यामध्ये उल्लास करा; कारण त्याने तुम्हांला योग्य प्रमाणात पहिला पाऊस दिला आहे, आणि तो तुम्हांकरिता पाऊस पाडील, पहिला पाऊस आणि उत्तरकालचा पाऊस, पहिल्या महिन्यात. आणि खळे गव्हाने परिपूर्ण होतील, आणि कुंडे द्राक्षारस व तेल यांनी

ओसंडून वाहतील. आणि मी तुम्हांला ती वर्षे परत देईन जी टोळांनी खाल्ली, किड्यांनी, अळींनी आणि भुंग्यांनी—माझे ते मोठे सैन्य, जे मी तुमच्यामध्ये पाठविले होते. आणि तुम्ही विपुलतेने खाल, आणि तृप्त व्हाल, आणि तुमच्याशी अद्भुत रीतीने वागणाऱ्या तुमच्या देव परमेश्वराच्या नावाची स्तुती कराल; आणि माझे लोक पुन्हा कधीही लज्जित होणार नाहीत. आणि तुम्हांला कळेल की मी इस्राएलच्या मध्यभागी आहे, आणि मीच परमेश्वर, तुमचा देव आहे, आणि दुसरा कोणी नाही; आणि माझे लोक पुन्हा कधीही लज्जित होणार नाहीत. योएल 2:23-27.

रविवारच्या कायद्याची “घडी” येते, तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लाम अनपेक्षितरीत्या प्रहार करतो, आणि लाओदिकीय अॅडव्हेंटिझम लज्जित होते, कारण त्यांनी सर्पाच्या खडकावर भरवसा ठेवला आहे. त्या वेळी, पहिल्या महिन्यात, शुद्ध केलेल्या लोकांवर उत्तरवर्षाव ओतला जातो. त्या टप्प्यावर, नॅशव्हिलपासून पुढे झालेल्या यातनेनंतर संयुक्त संस्थाने ठार केली जातात. शहरांच्या विनाशरूपी जी यातना आहे ती सुरू होते, आणि रविवारच्या कायद्याच्या घडीला संयुक्त संस्थाने बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून समाप्त होतात (ठार केली जातात), आणि जगासाठी पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेचा काळ आरंभ होतो; हा काळ आठवे राज्य आपल्या अंतापर्यंत येईपर्यंत, आणि मदतीस कोणीही नसताना (ठार केले जाते), समाप्त होत नाही.

युफ्रेटीस नदी

युफ्रेटीस नदीचे प्रतीकात्मक संबंध इस्लामशी जोडलेले आहेत, आणि “युफ्रेटीस” याचा अर्थ “फलदायी, किंवा उसळून बाहेर पडणे” असा होतो. दुसऱ्या धिक्कारात युफ्रेटीस येथे बांधून ठेवलेले चार वारे सोडले जातात.

आणि सहाव्या देवदूताने कर्णा वाजविला, तेव्हा देवासमोर असलेल्या सोन्याच्या वेदीच्या चार शिंगांमधून येणारा एक आवाज मी ऐकला; तो कर्णा असलेल्या सहाव्या देवदूतास म्हणाला, “महान फरात नदीवर बांधून ठेवलेले ते चार देवदूत सोडून दे.” आणि ते चार देवदूत सोडण्यात आले; ते एका तासासाठी, एका दिवसासाठी, एका महिन्यासाठी, आणि एका वर्षासाठी तयार ठेवलेले होते, म्हणजे मनुष्यांच्या तृतीयांश भागाचा वध करावा. प्रकटीकरण ९:१३-१५.

युफ्रेटीस ही प्रतिज्ञात देशाची पूर्वेकडील सीमा दर्शवत होती, आणि भविष्यवाणीत इस्लाम हा “पूर्वेची मुले” असा आहे. त्यांचे भविष्यसूचक वैशिष्ट्य असे आहे की त्यांना आवर घातला जातो आणि मग मुक्त केले जाते; याची सुरुवात हागारला साराने आवर घातल्यापासून होते.

आणि देव म्हणाला, “तुझी पत्नी सारा तुला खरोखरच एक पुत्र प्रसवेल; आणि तू त्याचे नाव इसहाक ठेवशील; आणि मी त्याच्याबरोबर माझा करार सनातन करार म्हणून, आणि त्याच्या पश्चात त्याच्या संततीबरोबर स्थापित करीन. आणि इश्माएलाविषयी, मी तुझे ऐकले आहे: पाहा, मी त्याला आशीर्वाद दिला आहे, आणि त्याला फलद्रूप करीन, आणि त्याची अत्यंत वाढ करीन; तो बारा सरदार उत्पन्न करील, आणि मी त्याच्यापासून एक मोठे राष्ट्र निर्माण करीन.” उत्पत्ति 17:19, 20.

इश्माएलला फलद्रूप होण्यासाठी केले गेले, आणि युफ्रेटीस याचा अर्थ फलद्रूप असा होतो. पहिल्या हायच्या क्लेशाच्या एकशे पन्नास वर्षांच्या भविष्यवाणीच्या समाप्तीला, एक तास, एक दिवस, एक महिना आणि एक वर्ष या भविष्यवाणीची सुरुवात झाली, जेव्हा इस्लाम मनुष्यांच्या तृतीयांश भागास ठार करण्यासाठी सोडण्यात आला. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य ठार केले जाते, आणि ते आधुनिक रोमचा तृतीयांश भाग आहे. ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी, पहिल्या देवदूताच्या संदेशाच्या सामर्थ्यप्राप्तीच्या वेळी इस्लाम रोखून धरला गेला होता, आणि 9/11 रोजी तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या सामर्थ्यप्राप्तीच्या वेळी तो सोडण्यात आला.

९/११ रोजी, मृतांच्या न्यायाचा समारोप होऊन जिवंतांच्या न्यायाची सुरुवात झाली तेव्हा, एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनास प्रारंभ झाला. तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लाम ९/११ रोजी मुक्त करण्यात आला तेव्हा, मुद्रांकनाच्या काळात त्यास तात्काळ आवर घालण्यात आला.

“हे दर्शन 1847 मध्ये देण्यात आले, त्या वेळी शब्बाथ पाळणारे अॅडव्हेंट बंधू अतिशय थोडे होते, आणि त्यांपैकीही फार थोड्यांना असे वाटत होते की त्याचे पालन इतके महत्त्वाचे आहे की देवाच्या लोकांमध्ये आणि अविश्वासूंमध्ये भेदरेषा ओढली जावी. आता त्या दर्शनाची पूर्तता दिसू लागली आहे. येथे उल्लेख केलेला ‘त्या संकटसमयाचा आरंभ’ हा त्या समयास सूचित करीत नाही जेव्हा पीडा ओतल्या जाऊ लागतील, तर त्या ओतल्या जाण्यापूर्वीच्या थोड्याशा कालखंडास सूचित करतो, जेव्हा ख्रिस्त पवित्रस्थानात आहे. त्या वेळी, तारणकार्य समाप्तीकडे जात असताना, पृथ्वीवर संकट येत असेल, आणि राष्ट्र संतप्त होतील, तरी तिसऱ्या देवदूताच्या कार्यात अडथळा येऊ नये म्हणून त्यांना आवर घातला जाईल. त्या वेळी ‘उत्तरवृष्टी,’ किंवा प्रभूच्या सान्निध्यातून येणारे ताजेपण, येईल, जेणेकरून तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्या घोषणेला सामर्थ्य मिळावे आणि सात शेवटच्या पीडा ओतल्या जातील त्या कालखंडात स्थिर राहण्यासाठी संतजन तयार व्हावेत.” Early Writings, 85.

परिक्षाकाळाच्या समाप्तीकडे नेणारा “लहान कालखंड” हा तो कालखंड आहे की ज्यामध्ये “ख्रिस्त पवित्रस्थानात आहे” आणि “तारणकार्य” “समाप्त” करीत आहे.

“प्रतिरूपात्मक व्यवस्थेत, जी ख्रिस्ताच्या बलिदानाची व याजकत्वाची सावली होती, पवित्रस्थानाचे शुद्धीकरण हे वार्षिक सेवाकार्यात महायाजकाकडून केले जाणारे शेवटचे कार्य होते. ते प्रायश्चित्तकार्याचा समारोप करणारे कार्य होते—इसाएलमधून पाप दूर करणे किंवा काढून टाकणे. ते स्वर्गातील आपल्या महायाजकाच्या सेवाकार्यातील समारोपाच्या कार्याचे पूर्वाचित्रण करीत होते, म्हणजे त्याच्या लोकांची पापे दूर करणे किंवा पुसून टाकणे; जी स्वर्गीय अभिलेखांमध्ये नोंदलेली आहेत. या सेवेत शोधकार्य, न्यायकार्य यांचा समावेश आहे; आणि ते सामर्थ्य व महान गौरवासह ख्रिस्त स्वर्गातील मेघांवर येण्याच्या अगोदरच होते; कारण तो येतो तेव्हा प्रत्येक प्रकरणाचा निर्णय झालेला असतो. येशू म्हणतो: ‘माझे प्रतिफल माझ्याबरोबर आहे, प्रत्येकाला त्याच्या कर्माप्रमाणे देण्यासाठी.’ प्रकटीकरण 22:12. दुसऱ्या आगमनाच्या तात्काळ आधी होणारे हे न्यायकार्यच प्रकटीकरण 14:7 मधील पहिल्या देवदूताच्या संदेशात घोषित करण्यात आले आहे: ‘देवाचे भय धरा, आणि त्याला गौरव द्या; कारण त्याच्या न्यायाची वेळ आली आहे.’” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 352.

“त्याच्या लोकांच्या पापांचे पुसून टाकणे” हे जिवंतांच्या न्यायाच्या काळात घडते.

म्हणून पश्चात्ताप करा आणि वळा, म्हणजे तुमची पापे पुसून टाकली जातील, जेव्हा प्रभूच्या सान्निध्यातून ताजेतवानेपणाचे दिवस येतील; आणि तो येशू ख्रिस्तास पाठवील, जो पूर्वी तुम्हांला घोषित करण्यात आला होता; ज्याला स्वर्गाने सर्व गोष्टींच्या पुनःस्थापनेच्या काळापर्यंत स्वीकारून ठेवणे आवश्यक आहे, ज्याविषयी देवाने जगाच्या आरंभापासून आपल्या सर्व पवित्र संदेश्यांच्या मुखाने सांगितले आहे. प्रेषितांची कृत्ये 3:19-21.

पश्चात्ताप करण्यासाठी मनुष्य जिवंत असला पाहिजे, आणि पेत्र येथे ज्या परिपूर्ण अर्थाने पश्चात्तापाचा उल्लेख करीत आहे, तो “शीतलतेचे दिवस येतील” तेव्हा घडतो. विश्रांती आणि शीतलता हा उत्तरकालीन पाऊस आहे, जो प्रकाशितवाक्य अठरातील पराक्रमी देवदूत आपल्या तेजाने पृथ्वी प्रकाशित करण्यासाठी उतरला तेव्हा आरंभ झाला. तो पराक्रमी देवदूत हा ११ ऑगस्ट, १८४० च्या पहिल्या देवदूतासुद्धा होता, जो इस्लामला आवर घातला गेला तेव्हा उतरला, आणि तो देवदूत “येशू ख्रिस्त यांच्यापेक्षा कमी व्यक्तिमत्त्वाचा नव्हता.” “शीतलता” आणि “सर्व गोष्टींच्या पुनःस्थापनेचे काळ” यांची सुरुवात इस्लाम राष्ट्रांना क्रोधित करण्यासाठी सोडला जातो तेव्हापासून होते, आणि मग एक लाख चव्वेचाळीस हजार जणांवर शिक्का मारला जात असताना त्याला आवर घातला जातो. ९/११ हे शीतलतेचे व विश्रांतीचे काळ, म्हणजे उत्तरकालीन पावसाचे काळ, दर्शविते, आणि ते “सर्व गोष्टींच्या पुनःस्थापनेच्या” काळालाही दर्शविते. मंडळीत जे पुनःस्थापित केले जाते—जी १८६३ च्या बंडाळीपासून संघर्षरत मंडळी राहिली आहे, परंतु विजयी मंडळी होईल—ते म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा काळ.

लढाऊ मंडळी ही गहू व तणे यांचे मिश्रण आहे, आणि विजयी मंडळी ही पॅटेकोस्टच्या प्रथमफळ गव्हाच्या अर्पणासारखी आहे. 9/11 हा पहिलाच प्रसंग होता जेव्हा बलामाने गाढवाला मारले, आणि अचानक झालेल्या त्या हल्ल्यानंतर त्वरितच बलामाने (संयुक्त संस्थाने) दहशतवादाविरुद्ध जागतिक युद्ध सुरू केले. बलामाचे गाढव हे तिसऱ्या हायचा घटक असलेल्या तीन हायांचे प्रतिनिधित्व करते, आणि त्या तीन देवदूतांच्या संदेशांबरोबर समांतर

चालतात. म्हणून हे तीन हाय भविष्यवाणीच्या दृष्टीने त्या तीन देवदूतांच्या तीन पावलांनी संचालित होतात. या कारणास्तव, दुसऱ्यांदा बलाम गाढवाला मारतो तेव्हा ते दुष्पटपणाचे द्योतक ठरते, जसे दुसऱ्या पावलात नेहमीच असते. प्राचीन शब्दशः आणि आधुनिक आध्यात्मिक अशा गौरवशाली भूमीच्या दोन द्राक्षमळ्यांदरम्यान इस्लामने 7 ऑक्टोबर, 2023 रोजी इस्राएलवर प्रहार केला, आणि तत्काळ गाझावर संयम लादला गेला, आणि मग इस्लाम नॅशव्हिलवर प्रहार करील.

नॅशव्हिलवरील आघात हा बालामच्या साक्षीमध्ये द्राक्षमळ्यांच्या मध्ये घडणाऱ्या दोन आकस्मिक हल्ल्यांपैकी दुसरा आहे. नॅशव्हिल त्या भविष्यसूचक वाटचिन्हास दर्शविते, जेव्हा मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश दुसऱ्या देवदूताशी संयुक्त होतो. मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश तेव्हा आरंभ होतो, जेव्हा ख्रिस्ताचे दोन शिष्य, (जे दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतात) विजयमय प्रवेशाच्या आरंभी गाढव सोडवितात. ती मिरवणूक शेवटी क्रूसापर्यंत नेते, जो लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या भूकंपाचे प्रतिनिधित्व करतो, जिथे वेश्या रोम, संयुक्त संस्थानांच्या इतिहासाकरिता विस्मृतीत गेल्यानंतर, बायबल भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्यावर विजय मिळविते.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी जेव्हा ती वेश्या तिची गीते गाऊ लागेल, तेव्हा निनवेची लढाई पुनः घडलेली असेल, आणि जगात पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकाळाच्या उघडण्याची खूण करणारी किल्ली फिरवली गेलेली असेल. निनवेची लढाई ही मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या घोषणेचा शेवट आहे, जी नंतर तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्या आक्रोशात परिवर्तित होते. त्या कालखंडाची सुरुवात, जी नॅशव्हिलवरील आकस्मिक हल्ल्याने चिन्हांकित होते, ती देखील निनवेच्या लढाईद्वारे प्रतिरूपित झालेली असेल; कारण येशू, अल्फा आणि ओमेगा म्हणून, नेहमी शेवटाचे उदाहरण प्रारंभाद्वारे दर्शवितो. नॅशव्हिलवरील हल्ल्यात भविष्यसूचक अपरिहार्यतेने रोमच्या पारसावरच्या विजयाचे घटक असतील, ज्यामुळे इस्लामला अंधकाराने पृथ्वी भरून टाकता येईल. डोनाल्ड ट्रम्प हा रोमच्या प्रतिमेचे प्रतीक आहे, म्हणून नॅशव्हिलवरील प्रहाराशी संबंधित निनवेच्या लढाईत तो विजयी होईल; परंतु इस्लामच्या पूराचा प्रतिकार करण्याची त्याची शक्ती क्षीण झालेली असेल.

रॉनल्ड रेगन यांनी १९८९ मध्ये यशस्वीपणे जिंकलेले युद्ध हे दुसऱ्या महायुद्धाच्या शेवटी सुरू झालेले शीतयुद्ध होते. ट्रम्पचे शीतयुद्ध म्हणजे पॅनियमचे युद्ध होय, आणि ते रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी तिसऱ्या महायुद्धाकडे नेते, ज्याचे पूर्वरूप अँक्टियमच्या युद्धाने तसेच निनवेच्या युद्धाने दर्शविले गेले आहे. पॅनियमच्या युद्धाने दर्शविलेले ट्रम्पचे शीतयुद्ध, १९८९ मध्ये बर्लिनची "भिंत" पाडण्यात आली त्याप्रमाणे, संविधानातील चर्च आणि राज्य यांच्या विभाजनाची "भिंत" पाडण्याकडे नेते.

नॅशविल हे त्या बिंदूचे प्रतिनिधित्व करते जिथे बलामाच्या गाढवाने बलामाचा पाय भिंतीवर चिरडला, आणि अशा प्रकारे भिंतीवर होणाऱ्या पंगुत्वाची ओळख करून देते. मध्यरात्रीच्या घोषणेचा कालखंड अशा एका घटनेने आरंभ होतो जी राज्यघटनेतील विभाजनाच्या भिंतीवर आदळते; अशा रीतीने तो पशूच्या प्रतिमेची स्थापना (म्हणजे चर्च व राज्य यांचा संयोग) सुरू होण्याची सुरुवात दर्शवितो, अशा एका मार्गचिन्हासह जे पशूच्या प्रतिमेची स्थापना समाप्तीच्या वेळी विभाजनाची भिंत पाडून टाकण्याचे प्रतीकात्मक पूर्वचित्रण करते. डोनाल्ड ट्रम्प कार्यकारी आदेशाद्वारे भविष्यसूचक रीतीने बोलले; हे बोलणे रविवारच्या कायद्याच्या वेळी होणाऱ्या बोलण्याचे प्रतीकात्मक पूर्वचित्रण आहे, जसे 1798 च्या Alien and Sedition Acts मध्ये प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविले गेले आहे. तेथे तो डेमोक्रेटिक पक्षातील जागतिकतावाद्यांना आणि रिपब्लिकन पक्षातील त्यांच्या समकक्ष RINO जागतिकतावाद्यांना पराभूत करील. निनवेच्या युद्धात पारसाने प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेल्या शत्रूवरील त्याचा विजय, राजकीय युद्धाच्या दोन्ही बाजूंना इस्लामच्या टोळधाडीला प्रतिकार करण्यासाठी आवश्यक असलेल्या सामर्थ्यापासून शोषून रिकामे करून टाकील, आणि त्या टोळधाडी देशावर पसरतील. ट्रम्पचा चिरडलेला पाय ही मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या प्रारंभीची भिंत आहे, जी समाप्तीच्या वेळी असलेल्या भिंतीकडे नेते.

पुढील लेखात आपण या तीन हायांचा विचार पुढे चालू ठेवू.